

КОЛЕДНИ ЛЕГЕНДИ

Изготвила: Мария- Габриела Миличевич 9в

Легендата за коледния чорап

- Според легендата навремето в Италия живял богат благородник, който след смъртта на съпругата си пръснал цялото семейно богатство. Дошъл ден, в който трите му дъщери трябвало да се омъжат, но благородникът нямал пукната пара за подаръци, чеиз и пари за дъщерите си. Това много го натъжавало. Трите момичета трябвало сами да приготвят храната, да чистят дома и да перат дрехите си. Една вечер, след като изпрали и прострели чорапите си на перваза на камината, за да изсъхнат, те си легнали. Огънят в камината догарял. И в този момент къщата на благородника била посетена от добрия светец Николас, който бил научил за злощастната съдба на семейството. Когато надникнал през комина и видял чорапите на камината, той решил да направи добрина. Бръкнал в пазвата си и извадил от там три малки кесии, пълни с жълтици. Хвърлил ги надолу през комина, а те паднали точно в чорапите на девойките.

- На другата сутрин, момичетата станали и намерили чорапите, а в тях – подаръците от Свети Николас. Те вече имали пари да се оженят – и скоро това се случило и с трите. А баща им заживял щастлив и се радвал на децата и многото си внуци.
- Ето от къде идва традицията децата от католическите семейства да закачат чорапи на камината или да получават такива, пълни с коледни лакомства на празника. Това е само една от добрините, които Свети Николас направил по време на живота си и затова е много обичан и уважаван в цяла Северна Европа, а от там и в Съединените Щати и целия останал свят.

Легендата за Дядо Коледа (Свети Николас)

- Тази легенда се ражда в Европа през IV век, когато живял добрият епископ Николас от Мира, който сеел доброта, обич и щедрост по земята. За него се говорело, че нощем яхвал белия си кон и тайно правел подаръци на хората. Дрехите, които носел били епископско червени и носел жезъл. Неговите човеколюбиви жестове станали познати на хора в цяла Европа и децата го познавали като човек, който раздава само хубави неща.

- Когато умрял на 6 декември, той бил погребан в Италия и в негова чест била издигната църква. Скоро този ден се превърнал в празник на даряването и щедростта. В крайна сметка образът на Свети Николас се превръща в митологична фигура, която символизира доброто, властващо над злото. Името му Santa Claus идва от децата, които говорейки набързо не успяват да изговорят добре Saint Nikolas.

Легендата за имела

- Бладур бил богът на светлината, пролетта, чистотата и красотата. Той бил синът на Фригга, норвежката богиня на любовта и брака. Балдур често бил спохождан от кошмари, че животът му е застрашен. За да го предпази, Фригга обикаляла всички богове и естествени природни сили като огън, въздух, земя и вода ги молила да ѝ обещаят, че няма да сторят зло на сина ѝ. Но забравила да говори и с имела, който смятала за прекалено незначителен, за да му отдава тази чест.

- Балдур имал един единствен враг – Локи – бог, за който се знаело, че върши злини срещу останалите богове. Когато Локи разбрал, че имелът е бил пренебрегнат, той наредил да бъде изстреляна стрела от имел в сърцето на Балдур. Така Балдур бил убит, а майка му останала с разбито сърце и изплакала много сълзи. Сълзите ѝ паднали върху имела и се превърнали в перлени плодове. Тъй като Фригга била обичана от останалите богове, нейните молби да му бъде върнат живота, се увенчали с успех. Тя била толкова щастлива, че вървяла надлъж и на шир по земята и целувала всички хора под белите перлени плодчета.

- Тогава казала, че имелът никога повече няма да бъде използван като оръжие и наредила всички, които седят под имел, да се целуват в обич и мир. За имелът има много други легенди: в древни времена се е смятало за свещено растение, идващо от Рая и притежаващо мистични сили, защото расте без корени и не докосва земята. Смятало се, че имелът дава живот и предпазва от болести и смърт, насърчава любовта, носи щастие и късмет и установява мир.

Легендата за цветето коледна звезда

- В Мексико има стара традиция да се носят цветя в църквата на Бъдни вечер в чест на детето Исус. Според легендата преди много време в малко планинско село в Мексико живяло момче на име Марио. Всяка година Марио виждал как хората отиват на църква на Бъдни вечер с букети свежи цветя в ръце. Марио не можел да си купи цветя, затова потърсил диви в полето, които да са останали въпреки студа и снега в планините на Мексико. Изведнъж чул глас, който го приканвал да откъсне дивите цветя, растящи в краката му и да ги занесе на детето Исус в църквата. Гласът повтарял, че и най-обикновеният подарък, поднесен с любов, е най-хубавият подарък на света

- . Марио послушал гласа и отнесъл зелените листа в църквата, а останалите деца му се подигравали. А за огромна изненада на всички в църквата плевелите се превърнали в разкошни червени цветя с ярко зелени листа. Марио не бил виждал толкова красиво цвете през живота си. Миряните в църквата, които станали свидетели на чудото коленичили пред цветята, а Марио разбрал, че най-хубавия подарък, който човек може да направи, е любовта към Исус.

Легендата за елхата

- Имало едно време беден дървар, който живял със семейството си в дън горите тилилейски. Една вечер, както всички били на масата и ядели оскъдната си вечеря на вратата се почукало. Като отворили, видели, че вън стои дете – малко, с мръсни и дрипави дрехи. Поканили го в дома си, дали му от своята вечеря и го поканили да спи при тях. Преди да заспят дърварят и семейството му се помолили детето да намери топъл дом и семейство, за да не скита само по света. На другата сутрин се събудили от най-красивото пеене, което били чували някога. Като погледнали навън, видели момчето заедно с цял хор от ангели да пеят коледни песни.

- Момчето не носело парцаливите дрехи от предната вечер, а било облечено с великолепна роба, която блестяла на слънцето. То се обърнало към дърваря и семейството му и им обяснило, че е Божият син, Исус Христос и че това е подарък за тях за добрината, която са сторили. Той откъснал един клон от дърво и го посял. Казал им: „От този ден нататък това дърво ще ражда в изобилие дори и през зимата“. Докато говорел, клонът се превърнал в голямо и красиво дърво, отрупано с плодове.

- Елхата, такава каквато я познаваме днес, се ражда в Германия през 14-15 век, където хората правели представления пред църквите. Вечнозеленото дърво – дори и през зимата – остава като символ на благодарността на Бог за добрината на хората. Понеже през зимата единствените дървета, които остават зелени са иглолистните, хората започват да украсяват домовете си с тях преди и около Коледа. Скоро традицията е пренесена от Европа в Съединените щати, а истинската популярност на коледното дръвче идва по времето на Кралица Виктория, която първа в Кралството поставя началото на традицията, като слага огромно украсено дърво в двора на двореца за Коледа. След това всяко семейство пренася в умален вариант тази украса в дома си.

Традицията за коледните сладки

- Коледните сладки са част от празненствата доста преди християнството и първата Коледа. След като папа Юлий обявява 25 Декември за Коледа през 350 г. , християнският свят превръща печенето на курабийки в начин да се отпразнува Рождеството. Коледните курабийки идват от холандската дума коекје, която означава „малко кексче“. Традицията се разпростира в цяла Еропа, а европейците, които се преместват в Америка, продължават да пекат курабийки и след като се установяват на новия континент.

- Днес можем да благодарим на Швеция за шприцованите курабийки с глазура от захарни кристали, на Шотландия – за маслените курабийки, на Гърция за баклавата и на Русия за чаените курабийки с пудра захар. Немските джинджифилови курабийки и точените бисквитите с картинки са сред фаворитите за празниците. Всички коледни курабийки произхождат от Европа и носят в себе си традициите и фолклора на европейските народи от дълги векове

Легендата за Рудолф

- . В Чикаго живеело семейството на Робърт Мей. Неговата съпруга Евелин била болна от рак и четиригодишната им дъщеря Барбара много страдала за нея. Един ден момиченцето попитало баща си защо неговата майка не е като всички останали. За да даде кураж на Барбара, Робърт измислил история за елена Рудолф.

- Легендата гласи, че Рудолф бил единственият елен в света с голям лъскав червен нос. По тази причина всички му се подигравали, включително неговите майка, баща и сестра. Това много натъжило Рудолф, който започнал да се чувства много самотен. Една година в нощта на Бъдни Вечер срещу Коледа Дядо Коледа тръгнал на обичайната си обиколка на земята. Времето обаче било мъгливо и добрият старец се притеснявал как ще намира комините, през които да пуска подаръците. В този момент той забелязал червения нос на Рудолф и го повикал при себе си и другите елени. Така Рудолф помогнал на Дядо Коледа, водейки го безопасно през нощта, въпреки дъжда, мъглата и снега. Тази смела постъпка направила Рудолф най-известният и обичан северен елен, а носа му – неговото най-ценно притежание.

- Историята толкова се харесала на Барбара, че бащата решил да напише легендата в поема като коледен подарък за нея. Стихотворението се нарича „Нощта преди Коледа“. Робърт все още работил по творбата си, когато съпругата му починала. През 1938 година мъжът рецитирал стихотворението в своя офис и получил спонтанни аплодисменти. Книжката с груби илюстрации, която приготвил за Барбара, станала толкова популярна, че от 1947 година от нея били продадени 6 милиона копия.

Легендата за двата ангела

- Имало едно време два ангела, които били приятели. Единият използвал розови дрехи, докато другият украсявал небето със сини дрехи. Двата ангела били известни с това, че обичали да пеят песни за Бога и да свирят на сребърни тромпети. По тази причина приятелите често заставали начело на ангелския оркестър. Веднъж Темида – лидерът на оркестъра зарадвала ангелите с неочаквани новини. Бог решил да изпрати своя син да живее с хората, затова те трябва да се подготвят за най-важното събитие в историята на света. В деня, в който Христос се родил в обора във Витлеем, коледните ангели за пръв път се появили пред пастирите. Те изпълнили своя танц в нощното небе, което накарало пастирите да изпитат любов, почуда и страхопочитание.

Легендата за сладките бастунчета

- . Историята за тези коледни бастунчета гласи, че първоначално те имали чисто права форма. Тяхната характерна извивка дошла от немец, пеещ в църковен хор. По време на една служба децата били много шумни и говорели твърде силно. За да ги накара да пазят тишина и да слушат церемонията за Коледа, един от певците в хора решил да им раздаде бели захарни пръчки. Тъй като шоколадите и бонбоните в църквата се считали за светотатство, мъжът решил да ги извие в единия край. По този начин ги направил да изглеждат като бастуните на овчарите и така им придал религиозно значение. Едва от 1990 година насам сладките бастунчета се произвеждат в различни цветове.

ИЗТОЧНИЦИ

- <http://purvite7.bg/kolednite-legendi/>
- <https://www.tialoto.bg/a/102-christmas-with-tialoto/33104-koledni-legendi>

- **Благодаря за вниманието и весели празници!**

